

лейманъ устроиъ нѣщо като смотрѣ или парада, види се, нарочно за да покаже всичката своя громаднa армия на нашитѣ войски, които по онова врѣме се намѣрваха въ укрѣпленията си на шинченскитѣ височини гдѣто тѣ непременно трѣбваше да видятъ това страшно и зловѣщо зрѣлище. Колкото заради това, че дѣйствително се появила въ Казанлъжската долина тая армия, за това получихме положителни извѣстия. Въ Габрово, гдѣто тая армия могла да пристигне съ усиленъ маршъ за едно де-нонощне, тамъ хората стояха и очакваха какво ще бѣде. Очакваха такожде нейното приближение и нападение и тѣзи «руски орли», които си бѣха направили гнѣздо на Шипка. Между това обаче се распространи слухъ, че Сюлейманъ не ще върви чрѣзъ Шипченский проходъ, гдѣто той знаеше че ще посрѣщне отчаянно съпротивление, но намислилъ да мине изъ другъ пътъ върху Габрово, дѣто по онова врѣме се намѣрваше твърдѣ малка частъ отъ нашитѣ войски и само съ два топа. Подобни слухове, особено толкосъ вѣроятни като тойзи, распространяватъ се бърже като пламень или електричество, и така въ този день едва ли имаше поне единъ чловѣкъ въ градътъ, освѣнъ дѣцата що си играятъ и пѣятъ безгрижно, който да не е знаалъ какво нещастие заплашва Габровцитѣ. Азъ добрѣ видѣхъ това когато минахъ прѣзъ градскитѣ улици за да отидѣ въ болницата. На всѣкое лице ясно се прочитахъ тревога, и всичкитѣ хора които срѣщнахъ глѣдаха нѣкакъ-си особено остро. Въ тѣхъ се изразяваше желание да прочетѣтъ на руския офицеринъ: има ли опасностъ, голѣма ли е, близо ли е